

νόμισμα καὶ διέσπειραν εἰς τὰς πόλεις, Ὀπούντιοι συναγαγόντες ὅσον <ἔσχον> ἀργυρίου <Φωκικοῦ καὶ ποιήσαντες> ὑδρίαν ἀνέπεμψαν ἐνθάδε τῷ θεῷ καὶ καθιέρωσαν. ἐγὼ δὲ καὶ Μυριναίους ἐπαινῶ καὶ Ἀπολλωνιάτας | θέρη χρυσᾶ δεῦρο πέμψαντας, ἔτι δὲ μᾶλλον
 402 Ἐρετριεῖς καὶ Μάγνητας ἀνθρώπων ἀπαρχαῖς δωρησάμενους τὸν θεὸν ὡς καρπῶν δοτῆρα καὶ πατρῶον καὶ γενέσιον καὶ φιλάνθρωπον· αἰτιῶμαι δὲ Μεγαρεῖς, ὅτι μόνοι σχεδὸν ἐνταῦθα λόγχην ἔχοντα τὸν θεὸν ἔστησαν ἀπὸ τῆς
 10 μάχης, ἦν Ἀθηναίους μετὰ τὰ Περσικὰ τὴν πόλιν ἔχοντας αὐτῶν νικήσαντες ἐξέβαλον. ὕστερον μέντοι πλήκτρον ἀνέθηκαν τῷ θεῷ χρυσοῦν ἐπιστήσαντες ὡς ἔοικε Σκυθίνῳ λέγοντι (fr. 1) περὶ τῆς λύρας

ἦν ἀρμόζεται

15 Ζηνὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων πᾶσαν, ἀρχὴν καὶ τέλος
 B συλλαβῶν, ἔχει δὲ λαμπρὸν πλήκτρον ἡλίου φάος.’

17. Ἐπιβάλλοντος δὲ τοῦ Σαραπίωνος εἰπεῖν τι περὶ τούτων ὁ ξένος ἠδὲ μὲν ἔφη τὸ τοιούτων ἀκροᾶσθαι λόγων, ἐμοὶ δ’ ἀναγκαῖόν ἐστι τὴν πρώτην ὑπόσχεσιν
 20 ἀπαιτῆσαι περὶ τῆς αἰτίας, ἣ πέπαυκε τὴν Πυθίαν ἐν ἔπεσι καὶ μέτροις ἄλλοις θεσπίζουσιν· ὥστ’, εἰ δοκεῖ, τὰ λειπόμενα τῆς θεᾶς ὑπερθέμενοι περὶ τούτων ἀκούσωμεν ἐνταῦθα καθίσαντες. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ μάλιστα πρὸς τὴν τοῦ χρηστηρίου πίστιν ἀντιβαίνων λόγος, ὡς δυεῖν θά-
 25 τερον, ἢ τῆς Πυθίας τῷ χωρίῳ μὴ πελαζούσης ἐν ᾧ τὸ θεῖόν ἐστιν, ἢ τοῦ πνεύματος παντάπασιν ἀπεσβεσμένου καὶ τῆς δυνάμεως ἐκλελοιπυίας.’

C Περιελθόντες οὖν ἐπὶ τῶν μεσημβρινῶν καθεζόμεθα